

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členiek senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Aleny Poláčkovej v právnej veci navrhovateľa: **JUDr. JŠ**, bytom N, P proti odporkyni: **SP**, B, v konaní o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 23Sd/739/2006–40 z 10. januára 2007 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 23Sd/739/2006–40 z 10. januára 2007 **potvrďuje**.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

Odôvodnenie:

Rozsudkom krajského súdu bolo potvrdené rozhodnutie odporkyne č. X zo dňa 5.12.2005 a 20.11.2005, ktorým bola zamietnutá žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok, pretože ku dňu vzniku invalidity nespĺnil podmienky nároku na tento dôchodok. Krajský súd, rovnako ako odporkyňa dôvodil tým, že ku dňu vzniku invalidity, t. j. k 16.6.2005 navrhovateľ nezískal potrebný počet rokov dôchodkového poistenia podľa § 72 ods. 1 písm. f) zákona č. 461/2003 Z. z., keďže navrhovateľovi bol priznaný výsluhový dôchodok od 1.4.2001 a pre výšku výsluhového dôchodku mu boli zhodnotené všetky doby pracovného pomeru a služby a tieto doby nebolo možné započítať pri posudzovaní nároku na invalidný dôchodok, pričom ku dňu vzniku invalidity nemá zhodnotený ani jeden deň.

Navrhovateľ v odvolaní proti rozsudku súdu žiadal zrušenie rozhodnutí odporkyne ako aj rozsudku súdu, priznať škodu v súlade s ustanoveniami zákona č. 514/2003 Z. z. vo výške 5 mil. Sk za nezákonné rozhodnutie, nesprávny úradný postup a zbytočné prietahy v konaní, rozhodnúť o priznaní invalidného dôchodku od účinnosti zákona č. 461/2003 Z. z. po prehodnotení invalidity od 1.4.2001, pričom poukázal na všetky svoje písomné podania v predmetnej veci.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadrila.

Najvyšší súd ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250l ods. 2 v spojitosti s § 250ja ods. 3 OSP a dospel k záveru, že krajský súd dôvodne potvrdil rozhodnutie odporkyne o zamietnutí žiadosti o invalidný dôchodok.

Podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidným, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nedovršil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

V predmetnej veci bolo nepochybne zistené, že navrhovateľovi bol od 1.4.2001 priznaný podľa § 132 a nasl. zákona č. 100/1988 Zb. starobný dôchodok, pre výšku ktorého sa mu započítala všetka doba evidovaného pracovného pomeru a služobného pomeru, ako to vyplýva z dokladu na č. I. 12–13 súdneho spisu vydaného Ministerstvom vnútra SR a splnil aj podmienku veku stanovenú zákonom. Od 1.7.2002 bol tento dôchodok prekvalifikovaný podľa zákona č. 328/2002 Z. z. na výsluhový dôchodok. Navrhovateľ teda je poberateľom starobného dôchodku, ktorý sa od 1.7.2002 považuje za výsluhový dôchodok. Ako poberateľa starobného dôchodku je potrebné považovať navrhovateľa za osobu, ktorá dovŕšila dôchodkový vek, predpokladaný zákonom č. 100/1988 Zb., ktorý bol účinný v čase priznania starobného dôchodku. Z toho á contr. vyplýva, že ku dňu, ktorým bol navrhovateľ uznaný invalidným (16.6.2005), navrhovateľ nespĺňa podmienku, že nie je osobou, ktorá nedovŕšila dôchodkový vek. Podmienku veku rozhodujúceho na priznanie starobného dôchodku navrhovateľ už raz splnil a tento dôchodok mu bol aj priznaný za účinnosti zákona č. 100/1988 Zb. Navrhovateľ preto podľa názoru odvolacieho súdu nespĺňa podmienku uvedenú v § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. pre priznanie invalidného dôchodku, t. j. nedovŕšenie dôchodkového veku. Uvedené ustanovenie totiž nevyžaduje nedovŕšenie dôchodkového veku len v zmysle zákona č. 461/2003 Z. z. a tento dôchodok mu bol aj priznaný za účinnosti zákona č. 100/1988 Zb.

V konaní bolo tiež preukázané, ako to uviedol aj krajský súd, že navrhovateľ nepreukázal získanie potrebnej doby dôchodkového poistenia v období 10 rokov pred vznikom invalidity, a to najmenej 5 rokov. Kým v období od 16.6.1995 do 31.3.2001 bol v služobnom pomere príslušníka PZ a táto doba bola už zhodnotená pre účely starobného dôchodku považovaného za dôchodok výsluhový, od 1.4.2001 je poberateľom uvedeného dôchodku, ktorým bol aj v čase vydania medicínskeho výroku o uznaní invalidity (16.6.2005) a preto navrhovateľ ani nemôže mať vykázanú žiadnu dobu platenia sociálneho (dôchodkového) poistenia na účely invalidného poistenia. Navrhovateľ nepreukázal a ani netvrdil existenciu zamestnaneckého pomeru po priznaní dôchodku od 1.4.2001.

Podľa názoru odvolacieho súdu preto odporkyňa neporušila zákon, ak žiadosť navrhovateľa o priznanie invalidného dôchodku zamietla. Krajský súd dôvodne jej rozhodnutie ako vecne správne potvrdil. Odvolací súd nepovažoval z vyššie uvedených dôvodov za opodstatnený odvolací návrh na zrušenie rozhodnutia krajského súdu a podľa § 219 OSP potvrdil rozsudok krajského súdu ako vecne správny.

Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní žiadal priznanie náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., odvolací súd v prebiehajúcom konaní podľa V. časti 3. hlavy OSP nemá vecnú príslušnosť konať a rozhodovať o takom návrhu. Odvolací súd, ale ani krajský súd, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne nemôže rozhodnúť ani o priznaní invalidného dôchodku, ako sa toho navrhovateľ v odvolaní dožadoval, pretože vydanie takého rozhodnutia patrí do právomoci odporkyne. Do právomoci súdu patrí len preskúmanie takého rozhodnutia vydaného odporkyňou, čo sa v danom v prípade stalo.

Keďže navrhovateľ v konaní úspech nemal a odporkyni trovy nevznikli, odvolací súd účastníkom nepriznal náhradu trov konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 17. decembra 2007

**JUDr. Ida Hanzelová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Kavivanovová Ľubica